

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 27/10
V Lucemburku dne 11. března 2010

Rozsudek ve věci C-522/08
Telekomunikacja Polska SA w Warszawie v. Prezes Urzędu Komunikacji
Elektronicznej

Členský stát může zakázat podmíněný uzavření smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb tím, že koncový uživatel uzavře další smlouvu

Vnitrostátní právní úprava, která až na určité výjimky a aniž by zohledňovala konkrétní okolnosti projednávané věci, zakazuje jakoukoli vázanou nabídku, je nicméně neslučitelná s právem Unie upravujícím ochranu spotřebitele.

Polský zákon o telekomunikacích z roku 2004 stanoví, že za účelem ochrany koncového uživatele může předseda Urząd Komunikacji Elektronicznej (polský úřad pro elektronické komunikace, dále jen „UKE“) telekomunikačnímu podniku s významnou tržní silou na trhu služeb koncovým uživatelům uložit nezavázat koncového uživatele, aby čerpal služby, které nepotřebuje.

Rozhodnutím ze dne 28. prosince 2006 uložil předseda UKE společnosti Telekomunikacja Polska SA w Warszawie (dále jen „TP“) ukončit zjištěná protiprávní jednání, která spočívala v tom, že uzavření smlouvy o poskytování přístupu k širokopásmovému internetu „neostrada tp“ bylo podmíněno uzavřením smlouvy o telefonních službách.

Poté, co byly žaloby podané proti tomuto rozhodnutí zamítnuty, podala TP kasační opravný prostředek u Naczelnego Sądu Administracyjnego (nejvyšší správní soud, Polsko). Tento soud předložil Soudnímu dvoru otázku, zda je se směrnicemi společného předpisového rámce pro elektronické komunikace¹ slučitelná vnitrostátní právní úprava, která všem subjektům – bez posouzení úrovně hospodářské soutěže na trhu a nezávisle na jejich postavení na trhu – zakazuje vázané poskytování jejich služeb.

Soudní dvůr nejprve zdůrazňuje, že cílem rámcové směrnice je vytvořit harmonizovaný rámec pro regulaci sítí a služeb elektronických komunikací, přiřazených zařízení a doplňkových služeb. Tato směrnice stanoví zejména úkoly vnitrostátních regulačních orgánů (dále jen „VRO“), které provádí analýzu relevantních trhů v odvětví elektronických komunikací a posuzují, zda jsou tyto trhy účinně konkurenční. Pokud trh není účinně konkurenční, dotyčný VRO uloží *ex ante* podnikům s významnou tržní silou na tomto trhu regulační povinnosti.

Soudní dvůr poté připomíná, že cílem směrnice o univerzální službě je zajistit dostupnost veřejně přístupných služeb v dobré kvalitě v celém Společenství prostřednictvím účinné hospodářské soutěže a možnosti výběru a řešit okolnosti, za nichž trh nenaplňuje uspokojivě potřeby koncových uživatelů. Za tímto účelem směrnice zakládá práva koncových uživatelů a odpovídající povinnosti podniků zajišťujících veřejně přístupné sítě a poskytujících veřejně přístupné služby elektronických komunikací. Členské státy tak zajistí, aby určené podniky stanovovaly smluvní podmínky takovým způsobem, aby účastník nebyl povinen platit za doplňkové služby nebo služby, které pro požadovanou službu nejsou nezbytné nebo nejsou vyžadovány.

V této souvislosti zastává Soudní dvůr názor, že právní úprava, která obecně a nediskriminačním způsobem zakazuje vázané prodeje, nezasahuje do pravomocí dotyčného VRO provádět

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367).

vymezení a analýzu jednotlivých trhů elektronických komunikací. Nezasahuje rovněž do pravomoci uvedeného VRO uložit – po provedení analýzy trhu – *ex ante* podnikům s významnou tržní silou na tomto trhu regulační povinnosti.

VRO jsou sice při výkonu svých úkolů povinny prosazovat zájmy občanů Unie tím, že zajišťují vysokou úroveň ochrany spotřebitelů, nicméně rámcová směrnice a směrnice o univerzální službě nestanoví úplnou harmonizaci aspektů týkajících se ochrany spotřebitelů.

V důsledku toho Soudní dvůr rozhodl, že **vnitrostátní právní úprava, která za účelem ochrany koncových uživatelů zakazuje podniku podmínit uzavření smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb tím, že koncový uživatel uzavře smlouvu o poskytování dalších služeb, nemůže být rámcovou směrnicí a směrnicí o univerzální službě zakázána.**

Pokud jde o právní úpravu Unie týkající se ochrany spotřebitele, tedy zejména o směrnici o nekalých obchodních praktikách², Soudní dvůr připomíná, že tato směrnice brání vnitrostátní právní úpravě, která až na určité výjimky a aniž by zohledňovala konkrétní okolnosti projednávané věci, zakazuje jakoukoli vázanou nabídku učiněnou prodávajícím spotřebiteli.

Soudní dvůr nicméně upřesňuje, že vzhledem ke skutečnosti, že rozhodnutí napadená ve věci v původním řízení byla vydána před datem, kdy uplynula lhůta pro provedení této směrnice, se tato směrnice na věc v původním řízení vztahuje až od tohoto data, to znamená od 12. prosince 2007.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat totožný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehocki ☎ (+352) 4303 5499

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22).